

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ιούλιος 2017
Έτος 6° - Τεύχος 66°

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:

www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Πώς έφτασε ή
Άγία Γραφή σ' έμας
(Γ' μέρος)
B) Ή ακολουθία της
Θείας Μεταλήψεως
και Εύχαριστίας
(Α' μέρος)
Γ) Έρμηνεία του Συμ-
βόλου της πίστεως
(Ζ' μέρος)
Δ) Άγ.Μεγαλομάρτυς
Ευφημία
Ε) Άκολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τά Ένοριακά μας
Παρεκλήσια
θα είναι ανοικτά
εκτός απροόπτου
ώς έξής:
Άγ. Αναργύρων:
Δευτέρα 8-11 π.μ.
Μεταμορφώσεως:
Δευτέρα 5-6 μ.μ.
Άγ. Παρασκευής:
Παρασκευή 8-11 π.μ.
Άγ. Βαρβάρας:
Σάββατο 11-12 π.μ.
Άγ. Τριάδος:
Κυριακή 11-12 π.μ.
Άγ. Δημητρίου:
Κυριακή 7-10 π.μ

Έπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.
Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές των Γραφών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα των Γραφών... φωτίζουν τὸ νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πριν δὲν γνώριζες».
(Άγ.Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (Γ' μέρος)

8) Τὰ βιβλία της Παλαιᾶς Διαθήκης γράφτηκαν αρχικά στην έβραϊκή γλώσσα εκτός από τὸ Β' Μακκαβαίων και τὴ Σοφία Σολομώντος που γράφτηκαν στὰ έλληνικά. Φυσικά και δὲν σώζονται τὰ πρώτα εκείνα χειρόγραφα, ἀλλὰ αντίγραφα που έγιναν επίσης από αντίγραφα μέσα στην ιστορία των πολλών εκατοντάδων χρόνων.

9) Τὸ κείμενο της Παλαιᾶς Διαθήκης, που ή Ἐκκλησία μας έχει για επίσημο και τὸ χρησιμοποιεί και στὴ λατρεία μας, είναι ή μετάφραση στὰ έλληνικά που λέγεται μετάφραση των έβδομήκοντα και γράφεται με τὸν έλληνικὸ ἀριθμὸ «Ο'». Ἡ μετάφραση αὐτὴ έγινε στην Ἀλεξάνδρεια της Αιγύπτου τὴν εποχὴ τοῦ Πτολεμαίου Β' τοῦ Φιλadelphου (285-246 π.Χ), ὁποῖος ήθελε τὴ μετάφραση αὐτὴ για τὴ Βιβλιοθήκη της Ἀλεξανδρείας και διαδόθηκε γρήγορα στους Ἰουδαίους της Αιγύπτου που ξέμαθαν τὴν έβραϊκή γλώσσα και μιλοῦσαν τὴν έλληνική (έλληνιστές). Ἡ μετάφραση αὐτὴ που έγινε από τὸ έβραϊκὸ κείμενο της εποχῆς της, θεωρεῖται ὅτι πλησιάζει σὲ ἀκρίβεια, πιὸ πολὺ στὸ ἀρχικὸ πρωτότυπο από ὅτι τὸ σημερινὸ έβραϊκὸ (Μασωριτικὸ) κείμενο,τὸ ὁποῖο έχει ὑποστει ἀλλοιώσεις ὅπως είπαμε.

10) Τὸ ὑλικὸ που χρησιμοποιήθηκε στὰ χειρόγραφα αντίτυπα και της Παλαιᾶς και της Καινῆς Διαθήκης ὡς γραφικὴ ὕλη, είναι ὁ πάπυρος και ή περγαμηνή. Ὁ πάπυρος προέρχεται από τὸ φυτὸ πάπυρος που φυτρώνει στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Νείλου. Πολλὰ φύλλα του ενώνονται μετὰ από επεξεργασία τους και αποτελοῦν ένα μακρόστενο βιβλίο 9-10 μέτρων που τυλιγόταν («εἰλιτάριο») για να τοποθετηθεῖ στὰ ράφια της βιβλιοθήκης.

Ἡ περγαμηνή (μεμβράνη ή διφθέρα) από τὸν 4ο αἰώνα μ.Χ. χρησιμοποιήθηκε ὡς γραφικὴ ὕλη και εκτόπισε τὸν πάπυρο. Τὸ ὑλικὸ αὐτὸ προερχόταν από τὴν επεξεργασία δέρματος προβάτων, κατσικῶν, μοσχარიῶν και ἀντιλοπῶν στην Περγάμο της Μ.Ἀσίας, από ὅπου πῆρε και τὸ ὄνομά του. Οἱ περγαμηνές συνήθως είχαν σχῆμα βιβλίου ὅπως τὰ δικὰ μας, και σπάνια σχῆμα εἰλιταρίου. Ὅταν από τὴν πολλὴ χρῆση τὸ κείμενο των περγαμηνῶν γινόταν δυσανάγνωστο, τότε έσθηναν τὰ κείμενα (τὰ έξυναν) και έγραφαν ἄλλα. Τὰ βιβλία αὐτὰ (οἱ κώδικες) ὀνομάζονται «παλίμψηστοι».

11)Τὰ χειρόγραφα που σήμερα σώζονται σὲ διάφορα Μουσεία και Μοναστήρια της Παλαιᾶς και Καινῆς Διαθήκης είναι πάρα πολλὰ και χωρίζονται σὲ μεγαλογράμματα και μικρογράμματα. Μεγαλογράμματα λέγονται ὅσα είναι γραμμένα με κεφαλαῖα γράμματα και οἱ λέξεις είναι σχεδὸν ενωμένες μεταξύ τους. Μικρογράμματα λέγονται ὅσα είναι γραμμένα με πεζὰ γράμματα.

Β) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως καὶ Εὐχαριστίας (Α' μέρος)

(π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Στὸ « Ἱερατικὸν » (λειτουργικὸ βιβλίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας) καθὼς καὶ στὸ « Ὡρολόγιον τὸ Μέγα » ὑπάρχει μιὰ ἀκολουθία ἐπιλεγομένη « Ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως ». Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐκτενὴ ἀκολουθία ποὺ διαβάζεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν ἱερέα ποὺ πρόκειται νὰ ἱεουργήσῃ τὰ Ἀχραντα Μυστήρια ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάθε Ὁρθόδοξο πιστὸ ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μεταλάβῃ τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀκολουθία αὕτη ἐμφανῶς προέρχεται ἀπὸ τὴ μοναστικὴ παράδοση.

Μὲ τὴν ἀνάγνωση τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως γίνεται ἡ πνευματικὴ προετοιμασία κάθε πιστοῦ. Ὁ πιστὸς ὀφείλει πρὶν τὴ μετάληψη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων νὰ προσευχηθεῖ ἰδιαίτερος ὄχι γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀξιότητα γιὰ τὴν προσέλευσίν του στὸ ἅγιο Ποτήριο, ὅσο γιὰ τὴ συνειδητοποίηση τῆς ἀμαρτωλότητάς του.

Κανεῖς ἐκ τῶν πιστῶν, ποὺ προσέρχονται στὰ Ἀχραντα Μυστήρια, εἴτε πρόκειται περὶ κληρικῶν εἴτε περὶ λαϊκῶν, δὲν εἶναι κατ' οὐσίαν πανέτοιμος, οὔτε κεκαθαρμένος καὶ ἀπαλλαγμένος ἀπὸ ἀμαρτίες. Γιὰ τὴν συναίσθηση αὐτῆς τῆς ἀμαρτωλότητος σπουδαῖο ρόλο παίζει ἡ πνευματικὴ προετοιμασία τοῦ πιστοῦ πρωτίστως μὲ τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως-μετανοίας καὶ ἀκολούθως μὲ τὴν ἀδολεσχία καὶ τὴ μελέτη τοῦ Θείου Λόγου, δηλ. μὲ τὴν ἀνάγνωση-μελέτη τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ τῶν Πατερικῶν συγγραμμάτων. Ὁ πιστὸς ὅταν μελετᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ μιμεῖται τὰ ὅσα διαβάσει, τότε μέσα στὴν ψυχὴ του ἀρχίζει νὰ αὐξάνει ὁ πόθος γιὰ τὴν

ἐνώσῃ του μὲ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους Του. Ἔτσι καὶ τὰ κείμενα ποὺ περιλαμβάνονται στὴν ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως χαρακτηρίζονται λίαν κατανυκτικὰ καὶ φέρνουν τὴν ψυχὴ στὴ μετάνοια καὶ στὴ συντριβή.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως χωρίζεται σὲ τρία μέρη:

Α. Τὸ πρῶτο μέρος τῆς Ἀκολουθίας διαβάζεται ἀποβραδὶς κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως (« Πιστεύω εἰς ἓναν Θεόν... ») διαβάζεται μὲ κατάνυξη ὁ κανὼνας τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως ποὺ ἔχει ἀκροστιχίδα κατ' ἀλφάβητον, δηλ. κάθε τροπάριο τοῦ κανόνα ἀρχίζει μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου, δηλ. τὰ τροπάρια ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ γράμμα Α καὶ καταλήγουν στὸ γράμμα Ω, ἐν συνόλῳ 24 τροπάρια, ὅσα καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Ὁ κανὼνας εἶναι ποίημα τοῦ ὕμνογράφου Θεογνώστου. Ἀφοῦ τελειώσει ἡ ἀνάγνωση τοῦ κανόνα συνεχίζει τὸ Μικρὸν Ἀποδείπνον μὲ τό: « Ἄξιον ἐστίν... », τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ἀποδείπνου.

Β. Τὸ δεύτερο μέρος τῆς Ἀκολουθίας διαβάζεται τὴν ἐπομένη ἡμέρα, δηλ. τὴν κυριώνυμο, κατὰ τὴν ὁποία θὰ γίνῃ ἡ θεία Μετάληψη. Μετὰ τὴ συνήθη ἐωθινὴ ἀκολουθία, δηλ. εἴτε τὴν κατ' ἰδίαν προσευχὴ κάθε πιστοῦ εἴτε τὴν ἀκολουθία ποὺ γίνεται στὸ ναό, ἀφοῦ πρῶτα διαβασθεῖ τὸ Τρισάγιον, ἀναγινώσκονται 3 ψαλμοὶ καὶ ἀκολούθως τὰ τρία κατανυκτικὰ τροπάρια: α) Τὰς ἀνομίας μου πάριδε..., β) Δόξα. Εἰς τὴν

μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου..., γ) Καὶ νῦν. Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν.

Συνήθως οἱ ἀσκούντες πνευματικὰ γυμνάσματα κάνουν καὶ ἐδαφιαῖες μετάνοιες ὅσες ὀρίζει ὁ πνευματικὸς ἐξομολόγος τους. Ἐπειτα μετὰ πάσης κατανύξεως λέγονται οἱ ἱκετήριες εὐχές.

Α) Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: « Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ... ». Β) Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: « Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω... ». Γ) Εὐχὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: « Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄξιος... ». Δ) Εὐχὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: « Οὐκ εἰμὶ ἱκανός, Δέσποτα Κύριε... ». Ε) Εὐχὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: « Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες... ». ΣΤ) Εὐχὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: « Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν... ». Ζ) Εὐχὴ τοῦ Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου: « Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων... ». Η) Εὐχὴ τοῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ: « Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος... ». Θ) Εὐχὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: « Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα... ».

Ἀκολουθοῦν οἱ κάτωθι εὐχές: 1) « Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ... », 2) « Ἰδού, βαδίζω πρὸς θεῖαν κοινωνίαν... », 3) « Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ... », 4) « Θεουργὸν Αἶμα φρίξον... », 5) « Ἐθέλξας πόθῳ με, Χριστέ... », 6) « Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου... », 7) « Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ... ».

Μετὰ προσερχόμεστε στὸ Ἅγιο Ποτήριο μετὰ θαθείας κατανύξεως καὶ φόβου Θεοῦ καὶ μεταλαμβάνουμε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Δ) Πίστη καὶ ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Ζ')

6) Ἡ θεότητα τοῦ Λόγου

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν...».

Ἀκόμη, βασικὴ διδασκαλία τοῦ «Συμβόλου τῆς Πίστεως» γιὰ τὴν Θεότητα τοῦ Λόγου εἶναι ἡ φράση «γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα». Ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ γεννήσεως καὶ ποιήσεως ἢ κτίσεως. Οἱ αἱρετικοὶ ἔλεγαν ὅτι ὁ Λόγος εἶναι κτίσμα, δημιούργημα, ποίημα, ἐνῶ οἱ Πατέρες ἀντέταξαν ὅτι δὲν δημιουργήθηκε, ἀλλὰ γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα. Ἕνας ἄνθρωπος ποῦ ἔχει σὰν ἐπάγγελμα νὰ κτίσει καὶ νὰ κατασκευάζει σπίτια, εἶναι μὲν κτίστης ὡς πρὸς τὰ δημιουργήματα ποῦ κάνει, ἀλλὰ εἶναι καὶ πατέρας ποῦ γεννᾷ παιδιά. Ἐπομένως, ἄλλο κτίζω, ἄλλο γεννῶ. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ αὐτὸ συνιστᾷ τὴν Θεότητά Του.

Ὅπως ὁ Λόγος εἶναι «Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», ἔτσι εἶναι «φῶς ἐκ φωτός», ἔχει, δηλαδή, ὅλες τὶς ἰδιότητες τοῦ Πατρός. Ὁ Πατὴρ εἶναι Φῶς, ὁ Λόγος εἶναι Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Φῶς. Ἡ λέξη φῶς δὲν εἶναι συμβολικὴ, ἀλλὰ πραγματικὴ. Οἱ ἅγιοι, ὅταν ἀξιώνονται τῆς θεωρίας τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀξιώνονται δηλ. νὰ δοῦν τὸν Θεό, τὸν βλέπουν ὡς Φῶς. Τὸ Φῶς αὐτὸ εἶναι ἄκτιστο, δηλαδή ἀδημιούργητο καὶ θεῖο. Κατὰ τὴν ἐμπειρία τῆς ὁράσεως τοῦ Θεοῦ οἱ ἅγιοι βλέπουν τρία Φῶτα. Τὸ ἓνα Φῶς εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἄλλων, τὸ δεύτερο Φῶς εἶναι σεσαρκωμένο, δηλαδή ὁ Θεάνθρωπος καὶ τὸ τρίτο Φῶς προέρχεται ἀπὸ τὸ πρῶτο, ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ Φωτός, ἀλλὰ δὲν εἶναι σεσαρκωμένο. Αὐτὴ ἡ ἐμπειρία ποῦ εἶχαν οἱ ἅγιοι Πατέρες μεταφέρεται μὲ τοὺς ὅρους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οὐσία καὶ ὑποστάσεις.

Ἐπομένως, τὸ Φῶς αὐτὸ εἶναι ἡ Θεότητα, καὶ μάλιστα ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἔχει οὐσία καὶ ἐνέργεια, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τα κτίσματα ἔχουν οὐσία καὶ ἐνέργεια. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ἄκτιστη οὐσία καὶ ἐνέργεια, ἐνῶ τὰ κτίσματα ἔχουν κτιστὴ οὐσία καὶ ἐνέργεια. Ἐὰν ἡ οὐσία εἶναι ἄκτιστη, τότε καὶ ἡ ἐνέργεια εἶναι ἄκτιστη. Ἐὰν ἡ οὐσία εἶναι κτιστή, τότε καὶ ἡ ἐνέργεια εἶναι κτιστή. Γνωρίζουμε τὸν Θεὸ ἀπὸ τὶς Ἐνέργειές Του, γιατί ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ εἶναι παντελῶς ἀμέθεκτη ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ λέγεται καὶ θεία Χάρη. Οἱ ἅγιοι, ὅταν καθαρθοῦν, εἶναι δυνατόν αὐτὴν τὴν ἄκτιστη ἐνέργεια, τὴν θεία Χάρη, νὰ τὴν δοῦν ὡς Φῶς, τὸ ὁποῖο Φῶς εἶναι ἄκτιστο, δηλαδή θεῖο. Οἱ Τρεῖς Μαθητὲς ἐπάνω στὸ Θαβώρ εἶδαν τὴν δόξα τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ ὡς Φῶς.

Ε) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἁγία Μεγαλομάρτυς Εὐφημία,
11 Ιουλίου

Γεννήθηκε στὴν Χαλκηδόνα, στὰ χρόνια τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (3^{ος} αἰ. μ.Χ.), τοῦ πιὸ σκληροῦ διώκτη τῶν Χριστιανῶν. Συνελήφθη καὶ ὑπέμεινε σκληρὰ βασανιστήρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σώθηκε μὲ τρόπο θαυμαστό. Τέλος παρέδωσε τὴν ψυχὴ τῆς στὸν Χριστὸ μετὰ ἀπὸ δάγκωμα μιᾶς ἀρκούδας. Μετὰ τὴν κοίμησή της τέλεσε πολλὰ θαύματα, τὸ δὲ ἱερὸ Λείψανό της παραμένει ἄφθαρτο καὶ φυλάσσεται ἕως καὶ σήμερα στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Δύο περίπου αἰῶνες μετὰ τὴν κοίμησή της, τὸ 451 μ.Χ., ἔδωσε καὶ πάλι ὁμολογία πίστεως μὲ ἓνα θαυμαστὸ τρόπο. Ἐπικύρωσε τὶς ἀποφάσεις τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία συνεκλήθη στὴν Χαλκηδόνα καὶ κατεδίκασε τὴν αἵρεση τῶν Μονοφυσιτῶν, οἱ ὁποῖοι δίδασκαν ὅτι στὸν Χριστό, μετὰ τὴν ἔνωση τῶν δύο φύσεων θείας καὶ ἀνθρωπίνης, ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀπορροφήθηκε ἀπὸ τὴν θεία φύση.

Οἱ ὅσοι θεοφόροι Πατέρες ποῦ συνεκρότησαν τὴν παρὰπάνω Οἰκουμενικὴ Σύνοδο κατεδίκασαν τὴν αἵρεση καὶ στὴν συνέχεια θεώρησαν καλὸ νὰ βεβαιωθοῦν καὶ μὲ ἓνα θαῦμα. Ἔτσι, τοποθέτησαν τὸν τόμο μὲ τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία, καθὼς καὶ τὸν τόμο τῶν αἱρετικῶν στὸ ἱερὸ Λείψανο τῆς Μεγαλομάρτυρος, ποῦ φυλασσόταν τότε στὴν Χαλκηδόνα, καὶ στὴν συνέχεια σφράγισαν τὴν λάρνακα καὶ προσευχήθηκαν.

Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες τὴν ἀνοιξαν καὶ ἀντικρυσαν ἓνα πράγματι θαυμαστὸ θέαμα. Ὁ τόμος τῶν αἱρετικῶν βρέθηκε πεταμένος στὰ πόδια της, ἐνῶ τὸν τόμο μὲ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία τὸν κρατοῦσε σφιγμένο στὴν ἀγκυλιά της. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἐπικύρωσε τὴν θεοδίδακτη Ὁρθόδοξη πίστη.

Αὐτὸ δείχνει ὅτι οἱ Ἅγιοι εἶναι ζωντανοὶ καὶ μετὰ τὴν κοίμησή τους, εἰσακούουν τὶς προσευχὲς καὶ προστατεύουν ὅσους τοὺς ἐπικαλοῦνται. Ὅπως ἔδειχναν ζῶντες τὴν ἀγάπη τους, τὸ ἴδιο κάνουν καὶ μετὰ τὴν κοίμησή τους, ἴσως σὲ μεγαλύτερο βαθμό.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐνήργησαν οἱ ἅγιοι Πατέρες δείχνει τὸ ὀρθόδοξο ἥθος. Οἱ ἅγιοι ἔχουν προσωπικὴ ἐμπειρία τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀποκεκαλυμμένης ἀληθείας καὶ ὅμως θέτουν τὴν ἐμπειρία τους ὑπ' ὄψιν ἄλλων ἀγίων, γιὰ νὰ λάβουν ἐπιβεβαίωση. Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέχεται μιὰ ἀποκάλυψη ἢ ἓνα ὄραμα δὲν τὸ ἀπορρίπτει, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸ πιστεύει. Ζητᾷ τὴν γνώμη ἐμπείρου πνευματικοῦ καὶ ἀκολουθεῖ τὴν συμβουλὴ του.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἰουλίου 2017

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Ἀνδρέας	Ἡ ἐνορία μας στὰ πλαίσια τῆς λειτουργικῆς (κατὰ παράδοση) ἀναγεννήσεως, θὰ τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδυ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες: (1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στὶς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὡρῶν (δηλαδή Α', Γ', ΣΤ' ὥρες). Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ συμμετέχοντες θὰ μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀντίδωρο καὶ ἀγιασμό. (2) Βράδυ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἕνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἀναλόγως τὴν περίοδο) θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὡρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός.					31 Πανηγυρικός Ἑσπερινός ἐορτάζον Παρεκκλ. Ἀγ. Ἀναργύρων 7.00 μ.μ.	1 Ἀγ. Ἀναργύρων ἐορτάζον Παρεκκλ. Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.30 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	2 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθῇ στὶς 4 & 18 Ἰουλίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.		5 Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		7 Ἀγ. Μεγαλομ. Κυριακῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	8 Ἀγ. Μεγαλομ. Προκοπίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.30 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	9 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	11 Ἀγ. Μεγαλομ. Εὐφημίας Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Κυριακὴ τελεῖται στὸ Ἑνοριακὸ Παρεκκλήσιον Ἀγ. Δημητρίου Πενκοφύτου ἢ Θ. Λειτουργία καὶ ὥρες 7.15 – 10 π.μ.		14 Ἀγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	15 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	16 ΚΥΡΙΑΚΗ Πατέρων Δ' Οἰκ. Συνόδου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	17 Ἀγ. Μαρίνης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		19 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ 8.30 - 01.00 π.μ.	20 Προφ. Ἡλία 		22 Ἀγ. Μαρίας Μαгдаληνῆς Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιον Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	23 ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		25 Κοίμηση Ἀγ. Ἀννης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Πανηγυρικός Ἑσπερινός ἐορτάζον Παρεκκλ. Ἀγ. Παρασκευῆς 7.00 μ.μ.	26 Ἀγ. Ὅσιον. Παρασκευῆς ἐορτάζον Παρεκκλήσιον Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Ἀγ. Μεγαλομ. Παντελεήμονος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		29 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ. 30 ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.